

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Ivsti Baronii Veteracastrensis SS. Th. Et I. V. D.
Ill[ustrissi]mo Arch[iepisco]po Moguntino à Consilijs.
Epistolarvm Sacrarvm Ad Pontificem Max. Et Amplissimos
Cardinales &c. Libri VI**

Baronius, Justus

Mogvntiae, 1605

Epistola IV. Ivstvs Baronivs Veteracastrensis Friderico Hvsmanno A
Namedei, Nobill[issi]mo Viro S. P. D.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70614](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70614)

orum impedimentorum sentes humaniori
aliquantum falce auerruncet.

De rebus meis gaudeo memorem fore
optimum Mœcenatem. De *Friderico Hus-*
manno, scribet ipse breui ad vos, totamque
rerum suarum seriem quasi in tabula de-
pinget. Interea tu vale *Ill^{me} D^{ne}* meq; no-
minis tui obseruantissimum tuo Patrocinio
nunquam destitue. Mogunt. Prid. Calend.
Martij. M. DC. IV.

EPISTOLA IV.

IUSTVS BARONIVS VETE-
racastrensis

FRIDERICO HUSMANNO A
Namedei, Nobill^{mo} Viro
S. P. D.

ALIO QVANTVM mœroris, sed plus gau-
dij mihi attulerūt litteræ tuæ, *Nobilis-*
sime Friderice. Mœrorē incussit iniquissima
illa quorundam hominum aduersus caput
tuum machinatio, nulla vel minima iustitia
aut iustitiæ specie suffulta, sed omni ex par-
te liuore, odio atq; insatiabili vindictæ cu-
piditate redundans: vt quid magis doleam,
crassissimam hominum cæcitatem, an astu-
tissimam malitiam, planè mecum non dis-
cernam. Cæcias est, aduersus innocentissi-
mum virum consurgere, atque eius famam
lace-

lacerare, animum criminari, salutem conculcare. Malitia, æquissimas defensiones respuere, responsa cauillari, falsissima crimina comminisci, atque identidem in capite condemnationis collocare. Sed quid agas? hæreticorum priscus iste mos, vt nulla in re sibi magis satagendum, magis vigilandum ac tumultuandum censeant, quam in persecutione eorum, qui abiectis magistrorum suorum nugis vni constanti Catholice Ecclesie magisterio se subiiciunt, atque è dispersione ad domum paternam *S. Petri* redeunt. Sic Iudæi *S. Paulum*, Manichæi *S. Augustinum*, Pelagiani *Leporium*, Lutherani *Staphylum*, *Wicelium*, *Pistorium*, aliosq; quam plurimos sectæ suæ prudentissimos desertores tractarunt, vt nos qui recenter eorum vestigijs insistim⁹, meliorem nobis optare fortunam nec debeamus, nec possimus. Sapienter itaq; tu quidem (quod magna vicissim me voluptate perfudit) furibundos hominum conatus & patientia toleras, & prudentia declinas. Sic enim ex præcepto Domini ^a *animi nobis in patientia possidendi*, ^b *serpentina prudentia induenda*, ^c *persecutiones in magna felicitatis parte ponendæ*, ac deniq; gratiæ agendæ Deo, qui in præteritorum delictorum vindictam momentaneas seculi huius perpeffiones imponere nobis dignatur, quas ^d *S. Paulus*,
 nullæ

^a *Luc. 21. 19*

^b *Matth. 10.*

16.

^c *Matth. 5.*

10.

Act. 5. 41.

^d *Rom. 8. 18.*

nullo modo condignas esse ait gloria venturiani, quae revelabitur in nobis. Sed nolo nunc latissimum hunc consolandi campum ingredi, qui te ipsum satis ad tam bruta hostium tela perferenda & superanda animatum esse video. Ad litteras potius tuas redeo, quibus quod in ipso statim vestibulo tantam amoris vim & copiam profundis, ut non in numero tantum, sed capite quoque verorum amicorum me unum collocandum censeas, agnosco equidem magnae cuiusdam tuae in me benevolentiae documentum, sed cui ego vix ex voto respondere queam. Etsi enim in amore tui & cultu nemini eorum concedam, quibus te amicissimum nosti, tamen profecto isto, quo me dignaris loco, non solum me indignum, verum etiam impari esse profiteor. Quid enim penes me est, ex quo nobilissimo & amplissimo viro dignum aliquod commodum emolumentumve protinere queat? Sanè litteras ad Ill^{mos} Cardinales libens volensque scripsi, quisque eorum animus erga te & omnes nostri ordinis sit, verbis eorundem intelligere te volui. Sed quod inde expectandum subsidium, eorum fuit, non meum. Nuncius ego solum atque interpres necessitatis tuae: qui si huiusmodi officio fructum aliquem videar rebus tuis allaturus, velim iubeas non roges, mandes non obsecres. Suadeam
verò

verò ipse primo quoq; tempore ad urbem scribas, collaudataque summorum in te principum voluntate, si qua in re tibi vsui esse posse existimes, libere ab eis petas. Nò denegabunt tibi officium suum: ita ardent conuersorū amore, ita in eis ornandis nunquam sibi satisfacere queunt.

De ceteris rebus scribam breui certiora. De præsentis studioso, quem mihi commendas, dignum eum iudico bonorum virorū gratia & fauore. Sed certè hic nullus iuuan- di eius locus. Intelligo potius apud te gratiosum esse cupere. Cui si quid mea commendatio afferre adiumenti potest, en de manu in manum tibi eum trado, utq; eum omnibus rebus iuues atq; ornes, oro. Pro- selytus & ipse est, purus ex impuro, Catho- licus ex hæretico, quæ illi pietas merito de- cori adiumentoque esse debet. Vale *Nobilis^{me} Vir*, teq; serio à me amari atq; co- li scito. Mogunt. 6. Idus Febru- ar. M. DCIV.

Z EPI-